

det er jo især vigtigt et Tal, som kan forandres, hvis man skulde finde det hensigtsmæssigt. Det, som er det Banfælsige, er jo at ubfinde det Forholdstal, som de forskjellige Communer bør ansættes til for at yde Bidrag til Amtscommunerne. Dersom man vil holde sig til det, der er foreslaaet i § 4, at Folkemængden og Hartkornet skulde bruges som Rettefod, saa frygter jeg rigtignok for, at den paa enkelte Steder vil ramme Communerne haardt, hvad Folkemængden angaaer; thi paa mange Steder er det Tilfældet paa Grund af Aarsager, som kunne ligge i Nærheden, at Folkemængden er meget stærkt i Tiltagende i en enkelt Commune, medens den store Deel af Folkemængden ikke har Evne til at slatte. Jeg skal f. Ex. nævne, at det i Nærheden af flere store Herregaarde altid er Tilfældet, at der bliver en meget stor Befolkning, nemlig Arbejderbefolkningen, men den har ingen Skatteevne. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre ved dette Punkt, men jeg har som sagt nogen Frygt for, at denne Beskatningsmaade paa enkelte Steder vilde ramme temmelig haardt. Naar der er bleven ført Anke imod den Bestemmelse i Loven, at Udensognsboende kunne beskattes af den Bedrift, som de have i Communerne, da kan jeg ikke see Andet, end at det er en retfærdig Paaligning. Lad os tage et Exempel: Dersom en Mand driver en stor Industri eller en Fabrik, der samler en stor Befolkning, saa har dette let til Følge, at i Tidens Løb vil en stor Deel af denne Befolkning falde Kommunen til Byrde, og dersom nu en saadan Mand eller en stor Fordegodsseier havde Lykt til at boe f. Ex. her i Kjøbenhavn, saa kunde jo kun de rammes af Beskatning efter Formue og Leilighed, hvor de boe; men ifølge deres store Bedrift falder der en Byrde paa de Communer, hvor Bedriften er, og de kunne saaledes ikke faae noget Tilskud efter Formue og Leilighed, hvad de efter min Mening burde have. Jeg taler her af Erfaring; i den Commune, hvor jeg boer, er der et meget stort Agerbrug paa Grund af en stor Herregaard, der ligger der, og der er som Følge deraf et meget stort og byrdefuldt Fattigvæsen, men vi føle det ikke i mindste Maade; ja, jeg vil sige, vi føle Byrden meget let, af den simple

Grund, at vedkommende Godsseier eller Besidder af de mange store Godsseier boer i denne Commune, og selvfølgelig har man let ved at udrede Byrden, fordi han kan beskattes efter Formue og Leilighed. Men jeg har ogsaa for Die mange Nabo-Communer, hvor de samme Forhold ere tilstede med den store Arbejderbefolkning; men disse Communer ere affkaarne fra at drage Nytte og faae Indtægt ved at beskatte denne Mand efter Formue og Leilighed, fordi han ikke boer der. Jeg kan derfor ikke indsee, at der kan være den mindste Uretfærdighed i, at en saadan Mand ogsaa bliver beskattet i den Commune, hvor han ikke boer, af den Bedrift, han der har. For ikke at blive misforstaaet vil jeg anføre, at det ikke er min Mening, at en saadan Mand, ved at blive beskattet paa mange Maader, skulde komme til at betale Mere, end hvad der med Rette kan tilkomme ham, og det er jo ogsaa den ærede Forslagsstillers Mening, idet han siger, „at den Ydelse, hvortil en Person ansættes i den Commune, hvori han ikke boer, bringes i Afregning i hans Indtægt, hvor han boer,“ og det finder jeg retfærdigt, ligesom ogsaa at ikke een eneste Commune skal nyde Godt af, at en saadan Mand boer i Kommunen, men at andre Communer, hvor han har en Bedrift, ogsaa bør nyde Godt deraf, og at det kommer til Afdrag i den enkelte Commune, hvor han boer. — Hvad angaaer Forslaget om Afgiften af Skovene, da ville Alle vist være enige i og de ærede Talere have jo ogsaa udtalt sig i den Retning, at det er retfærdigt og billigt, at Skovene ogsaa rammes af Beskatning. Hvorvidt det kan være det Rette, som her er foreslaaet, skal jeg ikke videre indlade mig paa, skjøndt jeg skal udtale, at ogsaa jeg frygter for, at man vil ramme enkelte Skovstrækninger for haardt ved paa denne Maade at ansætte dem til Skat. Jeg har den Tro, at flere Skovstrækninger nok kunne taale en saadan Beskatning, men jeg frygter for, at det paa mange Steder vil falde for byrdefuldt. Den ærede Rigsdagmand for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gab) bemærkede, at der var somme Steder, hvor 50 Tdr. Land Skov kun vare ansatte til 1 Td. Hartkorn; men jeg skal efter et statistisk Værk oplyse, at der paa mange Steder er mange flere Tønder Land Skov, som ere an-